04/02/2020

Ό,τι έδωσες θα λάβεις και ό,τι έσπειρες θα θερίσεις

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

“Όπου υπάρχει η αληθινή αγάπη, δεν έχουν χώρα η πλεονεξία και ο φθόνος”.

Όποιος εναντιώνεται εύκολα και προκαλεί σχίσματα και ταραχές (ακόμα και με σημαία την αλήθεια) αυτός ο άνθρωπος είναι μακρυά της αγάπης, μακρυά του Χριστού.

Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι κινούνται εχθρικά προς άλλους. Τους κακολογούν, τους συκοφαντούν, τους απαξιώνουν, τους χαρακτηρίζουν χωρίς να είναι παρόν. Πολλές φορές και ανώνυμα προσπαθούν να διαδώσουν ψέμματα, μόνο και μόνο για να προκληθεί σύγχυση και ταραχή, πόνος και στεναχώρια.

Μα η αλήθεια είναι ότι το μόνο που κάνουν είναι να αποδεικνύουν την κακία που έχουνε μέσα τους, τον κομπλεξισμό από τον οποίο πάσχουν, τα απωθημένα τα οποία έχουνε. Γι’αυτό και ασχολούνται με τις ζωές των άλλων (ειδικά με αυτών που θεωρούν ότι τους ανταγωνίζονται σε κάτι) και δεν εμβαθύνουν στην δική τους ζωή. Φοβούνται να αντιμετωπίσουν την δική τους αποτυχία, γι’αυτό και

εφευρίσκουν αποτυχίες σε άλλες ζωές.

Φοβούνται να παραδεχτούν την δική τους αμαρτία, τα δικά τους πάθη και γι'αυτό εστιάζουν σε ατοπήματα άλλων (έαν δεν υπάρχουν τα φαντασιώνονται) και προσπαθούν όσο μπορούν να τα εκθέσουν όχι για να βοηθηθούν οι άνθρωποι αλλά για να τους βλάψουν. Το κριτήριο αυτών των ανθρώπων δεν είναι να φέρουν τους ανθρώπους σε μετάνοια αλλά να τους κάνουν κακό, να τους στιγματίσουν, να τους καταδικάσουν. Διότι εάν θέλανε να τους βοηθήσουν θα πήγαιναν στους ιδίους και θα τους μιλούσαν. Επειδή όμως ο νους τους είναι διεστραμένος και θολωμένος μιλούνε σε όλους εκτός από τους ίδιους, απευθύνονται σε διάφορους άλλους εκτός από τον ίδιο τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος αυτός που επιτελεί τέτοιο εμπαθές έργο έχει πιάσει πνευματικό πάτο. Ξεκάθαρα. Όσες μετάνοιες κι αν κάνει, όσες νηστείες και προσευχές κι αν επιτελεί, όσες "υπακοές" κι αν κάνει στον πνευματικό του....εάν δεν σταματήσει να εχθρεύεται και να εναντιώνεται στους άλλους ανθρώπους, τίποτα δεν έχει κατορθώσει. Δεν έχει κατορθώσει τίποτα διότι ενώ εξωτερικά φαίνεται ταπεινός και ήσυχος, σεμνός και ειρηνικός στην πραγματικότητα είναι εγωιστής και ταραχοποιός, πρόστυχος και κακός, μισόκαλος και διάβολος.

Εάν έπιασες τον εαυτό σου να κινείται εχθρικά σε κάποιο πρόσωπο, μετανόησε. Ειδικά εάν πιάνεις την καρδιά σου να νιώθει μία εμμονή για κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, χρειάζεται ένα περισσότερο να προσευχηθείς γι'αυτό και όχι να προσπαθείς να το βλάψεις. Εάν λες, ότι είσαι χριστιανός, απέδειξέ το. Ο Χριστός δεν έβλαψε κανέναν, δεν απαξίωσε κανέναν, δεν εναντιώθηκε σε κανέναν εκτός από όλους εκείνους τους εμπαθείς και υπερήφανους Φαρισαίους που έλεγχαν τους άλλους και το παίζανε σωτήρες και διασώστες της αλήθειας.

Κανείς δεν θα σωθεί διότι πολέμησε τον αδελφό του.

Κανείς δεν θα σωθεί διότι πολέμησε τον διάβολο.

Σώζεται αυτός που συγχωρεί και αγαπά τον αδελφό του.

Σώζεται αυτός που ζει όπως θέλει ο Χριστός, όπως έζησε ο Χριστός.

Όλα τα άλλα είναι "να είχαμε να λέμε".

Χρειάζεται να πάψουμε να βλέπουμε με φθόνο, με μίσος, με κακία, με εμπάθεια, με απαξίωση, με καχυποψία, με πονηρία τους άλλους. Η συμπεριφορά αυτή δείχνει απλά τον δικό μας κομπλεξισμό, τις δικές μας ανασφάλειες, το δικό μας αίσθημα κατωτερότητας, την δική μας ανοησία, μικρότητα και "κατινιά", τον φθόνο μας

και την κακία μας, την πλεονεξία μας και την αχαριστία μας. Αλλά εκτός από αυτά, το μόνο σίγουρο είναι ότι όχι μόνο δεν προαγόμαστε πνευματικά αλλά γκρεμιζόμαστε στο άπατο σκοτάδι της απώλειας.
Δεν υπάρχει αγάπη εκεί που βασιλεύει ο φθόνος.

Δεν υπάρχει Χριστός εκεί που κυριαρχεί η αυτοδικαίωση και η απαξίωση των άλλων.

Δεν υπάρχει Αλήθεια εκεί όπου η αλήθεια μας χρησιμοποιείται για να βλάψουμε άλλους, για να διαβάλουμε και να συκοφαντήσουμε, για να καταστρέψουμε και να ρίξουμε αμφιβολίες στον περίγυρο.

Δεν υπάρχει Σωτηρία όταν αντί να προσπαθούμε να θεραπευτούμε από τα πάθη μας, εμείς προσπαθούμε να επιβάλουμε την αλήθεια μας στους άλλους.

Μην το παίζουμε σωτήρες κανενός. Δεν ξέρουμε ούτε να μπουσουλάμε και το παίζουμε δρομείς.

“Εάν φύγει από τη μνήμη σου ο Θεός, φεύγει και η αγάπη από την καρδιά σου”Ανώνυμος Όσιος.

Μην χρησιμοποιούμε την αγάπη μας ή το ενδιαφέρον μας, για να εκδηλώνουμε τις εμπαθείς κινήσεις της καρδιάς μας. Αυτό είναι ότι πιο τραγικό μπορεί να μας συμβεί. Διότι πολλοί από το “πολύ ενδιαφερόν” έχουνε βλάψει ανθρώπους και από την “πολύ αγάπη”, τους σταύρωσαν.

“Εκείνος που εξετάζει την ζωή των άλλων με εμπάθεια, ποτέ δεν θα λάβει συγχώρηση για τα δικά του παραπτώματα” Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Και τελειώνω με αυτό που έλεγε ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, “Ας μην πετροβολάμε τους ανθρώπους… χριστιανικά”.

Εάν μία φορά δεν πρέπει ως άνθρωποι να εναντιωνόμαστε στους συνανθρώπους μας, πόσο μάλλον ως χριστιανοί στους πλησίον μας…

Αντί να πετροβολάς τους άλλους, πετροβόλησε το αυτοείδωλό σου, γκρέμισε την θρασύτητά του, παύσε την εμμονή σου, παραιτήσουμε από την κακία σου.

Αν θέλεις. Εάν δεν θέλεις και πάλι δικαίωμά σου, όμως μάθε ότι θα γευτείς αργά ή γρήγορα τα αποτελέσματα των επιλογών σου…

Ό,τι έδωσες θα λάβεις και ό,τι έσπειρες θα θερίσεις.

Ό,τι προσφέρεις θα σου προσφερθεί.

Προσέφερες φιλιά, αγκαλιές και συγχώρεση; Αυτό θα λάβεις.

Προσέφερες κακίες, μαχαιριές και μίσος; Αυτό θα απολάβεις.

Παράδεισο έδωσες, παράδεισο θα λάβεις.

Κόλαση έδωσες, κόλαση θα απολαύσεις…

Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος